

Pavel, apostolul neamurilor

Textul de memorat: „După ce au auzit aceste lucruri, s-au potolit, au slăvit pe Dumnezeu și au zis: «Dumnezeu a dat deci și Neamurilor pocăință, ca să aibă viața.»” (Faptele apostolilor 11:18)

Duminică, 25 iunie – Persecutorul creștinilor

1. **Faptele 6:9-15;** 9. Unii din sinagoga numită a izbăviților, a cirinenilor și a alexandrinilor, împreună cu niște iudei din Cilicia și din Asia, au început o ceartă de vorbe cu Ștefan;
10. dar nu puteau să stea împotriva înțelepciunii și Duhului cu care vorbea el.
11. Atunci au pus la cale pe niște oameni să zică: "Noi l-am auzit rostind cuvinte de hulă împotriva lui Moise și împotriva lui Dumnezeu."
12. Au întărâtat norodul, pe bătrâni și pe cărturari, au năvălit asupra lui, au pus mâna pe el și l-au dus în sobor.
13. Au scos niște martori mincinoși care au zis: "Omul acesta nu încetează să spună cuvinte de hulă împotriva acestui Locaș Sfânt și împotriva Legii.
14. În adevăr, l-am auzit zicând că acest Isus din Nazaret va dărâma Locașul acesta și va schimba obiceiurile pe care ni le-a dat Moise."
15. Toți cei ce ședeau în sobor s-au uitat țintă la Ștefan, și fața lui li s-a arătat ca o față de înger.

Matei 26:59-61; 59. Preoții cei mai de seamă, bătrânii și tot soborul căutau vreo mărturie mincinoasă împotriva lui Isus, ca să-L poată omorî.
60. Dar n-au găsit niciuna, măcar că s-au înfățișat mulți martori mincinoși. La urmă au venit doi
61. și au spus: "Acesta a zis: "Eu pot să stric Templul lui Dumnezeu și să-l zidesc iarăși în trei zile."

Luni, 26 iunie – Convertirea lui Saul

2. **Faptele 9:5;** „Cine ești Tu, Doamne?”, a răspuns el. Și Domnul a zis: „Eu sunt Isus pe care-L prigonești. Ți-ar fi greu să arunci înapoi cu piciorul într-un țepuș.”
3. **Faptele 9:1-18;** 1. Dar Saul sufla încă amenințarea și uciderea împotriva ucenicilor Domnului. S-a dus la marele preot
2. și i-a cerut scrisori către sinagogile din Damasc, ca, dacă va găsi pe unii umblând pe Calea credinței, atât bărbați, cât și femei, să-i aducă legați la Ierusalim.
3. Pe drum, când s-a apropiat de Damasc, deodată a strălucit o lumină din cer în jurul lui.
4. El a căzut la pământ și a auzit un glas care-i zicea: "Saule, Saule, pentru ce Mă prigonești?"
5. "Cine ești Tu, Doamne?", a răspuns el. Și Domnul a zis: "Eu sunt Isus pe care-L prigonești. Ți-ar fi greu să arunci înapoi cu piciorul într-un țepuș."
6. Tremurând și plin de frică, el a zis: "Doamne, ce vrei să fac?" "Scoală-te", i-a zis Domnul, "intră în cetate, și ți se va spune ce trebuie să faci."
7. Oamenii care-l însoțeau au rămas încremeniți; auzeau în adevăr glasul, dar nu vedeau pe nimeni.
8. Saul s-a sculat de la pământ; și, măcar că ochii îi erau deschiși, nu vedea nimic. L-au luat de mâini și l-au dus în Damasc.
9. Trei zile n-a văzut și n-a mâncat, nici n-a băut nimic.
10. În Damasc era un ucenic, numit Anania. Domnul i-a zis într-o vedenie: "Anania!" "Iată-mă Doamne", a răspuns el.
11. Și Domnul i-a zis: "Scoală-te, du-te pe ulița care se cheamă "Dreaptă" și caută în casa lui Iuda pe unul zis Saul, un om din Tars. Căci iată, el se roagă;

12. și a văzut în vedenie pe un om, numit Anania, intrând la el și punându-și mâinile peste el, ca să-și capete iarăși vederea."
13. "Doamne", a răspuns Anania, "am auzit de la mulți despre toate relele pe care le-a făcut omul acesta sfinților Tăi în Ierusalim;
14. ba și aici are puteri din partea preoților celor mai de seamă, ca să lege pe toți care cheamă Numele Tău."
15. Dar Domnul i-a zis: "Du-te, căci el este un vas pe care l-am ales, ca să ducă Numele Meu înaintea Neamurilor, înaintea împăraților și înaintea fiilor lui Israel;
16. și îi voi arăta tot ce trebuie să sufere pentru Numele Meu."
17. Anania a plecat; și, după ce a intrat în casă, a pus mâinile peste Saul și a zis: "Frate Saule, Domnul Isus, care ți S-a arătat pe drumul pe care veneai, m-a trimis ca să capeți vederea și să te umpli de Duhul Sfânt."
18. Chiar în clipa aceea, au căzut de pe ochii lui un fel de solzi; și el și-a căpătat iarăși vederea. Apoi s-a sculat și a fost botezat.

Faptele 22:6-21; 6. Când eram pe drum și mă apropiam de Damasc, deodată, pe la amiază, a strălucit împrejurul meu o mare lumină din cer.

7. Am căzut la pământ și am auzit un glas care-mi zicea: "Saule, Saule, pentru ce Mă prigonești?"
8. "Cine ești, Doamne?", am răspuns eu. Și El mi-a zis: "Eu sunt Isus din Nazaret pe care-L prigonești."
9. Cei ce erau cu mine au văzut bine lumina și s-au înfricoșat; dar n-au auzit glasul Celui ce vorbea.
10. Atunci am zis: "Ce să fac, Doamne?" "Scoală-te", mi-a răspuns Domnul, "du-te în Damasc și acolo ți se va spune ce trebuie să faci."
11. "Fiindcă nu puteam să văd nimic, din pricina strălucirii luminii aceleia, cei ce erau cu mine m-au luat de mână și așa am ajuns în Damasc.
12. Și a venit la mine un om, numit Anania, bărbat temător de Dumnezeu după Lege, și pe care toți iudeii care locuiesc în Damasc îl vorbeau de bine.
13. El mi-a zis: "Frate Saule, capătă-ți din nou vederea!" Chiar în clipa aceea, mi-am căpătat vederea și m-am uitat la el.
14. El mi-a zis: "Dumnezeul părinților noștri te-a ales să cunoști voia Lui, să vezi pe Cel Neprihănit și să auzi cuvinte din gura Lui;
15. căci Îi vei fi martor, față de toți oamenii, pentru lucrurile pe care le-ai văzut și auzit.
16. Și acum, ce zăbovești? Scoală-te, primește botezul și fii spălat de păcatele tale, chemând Numele Domnului."
17. Și mi s-a întâmplat că, după ce m-am întors la Ierusalim, pe când mă rugam în Templu, am căzut într-o răpire sufletească;
18. și am văzut pe Domnul care-mi zicea: "Grăbește-te, ieși iute din Ierusalim, căci nu vor primi mărturisirea ta despre Mine."
19. Și am zis: "Doamne, ei știu că eu băgam în temniță și băteam prin sinagogi pe cei ce cred în Tine
20. și că, atunci când se vărsa sângele lui Ștefan, martorul Tău, eram și eu de față, îmi uneam încuviințarea mea cu a celorlalți și păzeam hainele celor ce-l omorau."
21. Atunci El mi-a zis: "Du-te, căci te voi trimite departe la Neamuri..."

Faptele 26:12-19; 12. În acest scop, m-am dus la Damasc, cu putere și învoire de la preoții cei mai de seamă.

13. Pe la amiază, împărate, pe drum, am văzut strălucind împrejurul meu și împrejurul tovarășilor mei o lumină din cer, a cărei strălucire întrecea pe a soarelui.
14. Am căzut cu toții la pământ; și eu am auzit un glas care-mi zicea în limba evreiască: "Saule, Saule, pentru ce Mă prigonești? Îți este greu să arunci cu piciorul înapoi în vârful unui țepuș."
15. "Cine ești, Doamne?", am răspuns eu. Și Domnul a zis: "Eu sunt Isus pe care-L prigonești.
16. Dar scoală-te și stai în picioare; căci M-am arătat ție, ca să te pun slujitor și martor atât al lucrurilor pe care le-ai văzut, cât și al lucrurilor pe care Mă vei vedea făcându-le.
17. Te-am ales din mijlocul norodului acestuia și din mijlocul Neamurilor la care te trimit,
18. ca să le deschizi ochii, să se întoarcă de la întuneric la lumină, și de sub puterea Satanei la Dumnezeu; și să primească, prin credința în Mine, iertare de păcate și moștenirea împreună cu cei sfințiți."

19. De aceea, împărate Agripa, n-am vrut să mă împotrivesc vedeniei cerești.

Marti, 27 iunie – Saul în Damasc

- 4. Faptele 9:10-14; 10.** În Damasc era un ucenic, numit Anania. Domnul i-a zis într-o vedenie: "Anania!" "Iată-mă Doamne", a răspuns el.
11. Și Domnul i-a zis: "Scoală-te, du-te pe ulița care se cheamă "Dreaptă" și caută în casa lui Iuda pe unul zis Saul, un om din Tars. Căci iată, el se roagă;
12. și a văzut în vedenie pe un om, numit Anania, intrând la el și punându-și mâinile peste el, ca să-și capete iarăși vederea."
13. "Doamne", a răspuns Anania, "am auzit de la mulți despre toate relele pe care le-a făcut omul acesta sfinților Tăi în Ierusalim;
14. ba și aici are puteri din partea preoților celor mai de seamă, ca să lege pe toți care cheamă Numele Tău."

1 Samuel 16:7; Și Domnul a zis lui Samuel: „Nu te uita la înfățișarea și înălțimea staturii lui, căci l-am lepădat. Domnul nu Se uită la ce se uită omul; omul se uită la ceea ce izbește ochii, dar Domnul Se uită la inimă.”

Matei 7:1; Nu judecați, ca să nu fiți judecați.

1 Corinteni 4:5; De aceea să nu judecați nimic înainte de vreme, până va veni Domnul, care va scoate la lumină lucrurile ascunse în întuneric și va descoperi gândurile inimilor. Atunci, fiecare își va căpăta lauda de la Dumnezeu.

Miercuri, 28 iunie – Evanghelia ajunge la neamuri

- 5. Faptele 11:19-21,26; 19.** Cei ce se împrăștiaseră, din pricina prigonirii întâmplare cu prilejul lui Ștefan, au ajuns până în Fenicia, în Cipru și în Antiohia și propovăduiau Cuvântul numai iudeilor.
20. Totuși printre ei au fost câțiva oameni din Cipru și din Cirena care au venit în Antiohia, au vorbit și grecilor și le-au propovăduit Evanghelia Domnului Isus.
21. Mâna Domnului era cu ei, și un mare număr de oameni au crezut și s-au întors la Domnul.
- 26.** și, când l-a găsit, l-a adus la Antiohia. Un an întreg au luat parte la adunările bisericii și au învățat pe mulți oameni. Pentru întâia dată, ucenicilor li s-a dat numele de creștini în Antiohia.

Daniel, capitolul 2; 1. În al doilea an al domniei lui Nebucadnețar, Nebucadnețar a avut niște vise. Duhul îi era tulburat și i-a pierit somnul.

2. Împăratul a poruncit să cheme pe vrăjitori, pe cititorii în stele, pe descântători și pe haldei ca să-i spună visele. Ei au venit și s-au înfățișat înaintea împăratului.

3. Împăratul le-a zis: "Am visat un vis; duhul îmi este tulburat și aș vrea să știu visul acela."

4. Haldeii au răspuns împăratului în limba aramaică: "Veșnic să trăiești, împărate! Spune robilor tăi visul, și-ți vom arăta tâlcuirea lui!"

5. Împăratul a luat iarăși cuvântul și a zis haldeilor: "Mi-a scăpat din minte lucrul acela: dacă nu-mi veți face cunoscut visul și tâlcuirea lui, veți fi făcuți bucăți, și casele voastre vor fi prefăcute într-un morman de murdării.

6. Dar, dacă-mi veți spune visul și tâlcuirea lui, veți primi de la mine daruri și răsplătiri, și mare cinste. De aceea, spuneți-mi visul și tâlcuirea lui!"

7. Ei au răspuns a doua oară: "Să spună împăratul robilor săi visul, și i-l vom tâlmăci!"

8. Împăratul a luat iarăși cuvântul și a zis: "Văd, cu adevărat, că voiți să câștigați vreme, pentru că vedeți că lucrul mi-a scăpat din minte.

9. Dacă deci nu-mi veți spune visul, vă așteaptă pe toți aceeași soartă, fiindcă vreți să vă înțelegeți ca să-mi spuneți minciuni și neadevăruri, până se vor schimba vremurile. De aceea, spuneți-mi visul, ca să știu dacă sunteți în stare să mi-l și tâlcuiți!"

10. Haldeii au răspuns împăratului: "Nu este nimeni pe pământ, care să poată spune ce cere împăratul; de aceea niciodată niciun împărat, oricât de mare și puternic ar fi fost, n-a cerut așa ceva de la niciun vrăjitor, cititor în stele sau haldeu!"

11. Ce cere împăratul este greu; nu este nimeni care să spună lucrul acesta împăratului, afară de zei, a căror locuință nu este printre muritori!"
12. La auzul acestor cuvinte, împăratul s-a mâniat și s-a supărat foarte tare. A poruncit să piardă pe toți înțelepții Babilonului.
13. Hotărârea ieșise, înțelepții începuseră să fie omorâți, și căutau și pe Daniel, și pe tovarășii lui, ca să-i piardă.
14. Atunci Daniel a vorbit cu minte și cu judecată lui Arioc, căpetenia străjerilor împăratului, care ieșise să omoare pe înțelepții Babilonului.
15. A luat cuvântul și a zis lui Arioc, căpitanul împăratului: "Pentru ce a dat împăratul o poruncă atât de aspră?" Arioc a spus lui Daniel cum stau lucrurile.
16. Și Daniel s-a dus la împărat și l-a rugat să-i dea vreme ca să dea împăratului tâlcuirea.
17. Apoi Daniel s-a dus în casa lui și a spus despre lucrul acesta tovarășilor săi, Hanania, Mișael și Azaria,
18. rugându-i să ceară îndurarea Dumnezeului cerurilor pentru această taină, ca să nu piară Daniel și tovarășii săi odată cu ceilalți înțelepți ai Babilonului.
19. După aceea, i s-a descoperit lui Daniel taina într-o vedenie în timpul nopții. Și Daniel a binecuvântat pe Dumnezeul cerurilor.
20. Daniel a luat cuvântul și a zis: "Binecuvântat să fie Numele lui Dumnezeu, din veșnicie în veșnicie! A Lui este înțelepciunea și puterea.
21. El schimbă vremurile și împrejurările; El răstoarnă și pune pe împărați; El dă înțelepciune înțelepților și pricepere, celor pricepuți!
22. El descoperă ce este adânc și ascuns; El știe ce este în întuneric și la El locuiește lumina.
23. Pe Tine, Dumnezeul părinților mei, Te slăvesc și Te laud că mi-ai dat înțelepciune și putere și mi-ai făcut cunoscut ce Ți-am cerut noi; căci ne-ai descoperit taina împăratului!"
24. După aceea, Daniel s-a dus la Arioc, căruia îi poruncise împăratul să piardă pe înțelepții Babilonului; s-a dus și i-a vorbit așa: "Nu pierde pe înțelepții Babilonului! Du-mă înaintea împăratului, și voi da împăratului tâlcuirea!"
25. Arioc a dus degrabă pe Daniel înaintea împăratului și i-a vorbit așa: "Am găsit între prinșii de război ai lui Iuda un om care va da împăratului tâlcuirea!"
26. Împăratul a luat cuvântul și a zis lui Daniel, care se numea Belșațar: "Ești tu în stare să-mi spui visul pe care l-am visat și tâlcuirea lui?"
27. Daniel a răspuns înaintea împăratului și a zis: "Ce cere împăratul este o taină pe care înțelepții, cititorii în stele, vrăjitorii și ghicitorii nu sunt în stare s-o descopere împăratului.
28. Dar este în ceruri un Dumnezeu care descoperă tainele și care face cunoscut împăratului Nebucadnețar ce se va întâmpla în vremurile de pe urmă. Iată visul tău și vedeniile pe care le-ai avut în patul tău:
29. În patul tău, împărate, ți-au venit în minte gânduri cu privire la cele ce vor fi după aceste vremuri; și Cel ce descoperă tainele ți-a făcut cunoscut ce se va întâmpla.
30. Însă, dacă mi s-a descoperit taina aceasta, nu înseamnă că este în mine o înțelepciune mai mare decât a tuturor celor vii, ci pentru ca să se dea împăratului tâlcuirea ei și să afli ce-ți dorește inima să știi.
31. Tu, împărate, te uitai, și iată că ai văzut un chip mare. Chipul acesta era foarte mare și de o strălucire nemaipomenită. Stătea în picioare înaintea ta, și înfățișarea lui era înfricoșătoare.
32. Capul chipului acestuia era de aur curat; pieptul și brațele îi erau de argint; pântecul și coapsele îi erau de aramă;
33. fluierile picioarelor, de fier; picioarele, parte de fier și parte de lut.
34. Tu te uitai la el, și s-a dezlipit o piatră fără ajutorul vreunei mâini, a izbit picioarele de fier și de lut ale chipului și le-a făcut bucăți.
35. Atunci fierul, lutul, arama, argintul și aurul s-au sfărâmat împreună și s-au făcut ca pleava din arie vara; le-a luat vântul, și nici urmă nu s-a mai găsit din ele. Dar piatra care sfărâmasse chipul s-a făcut un munte mare și a umplut tot pământul.
36. Iată visul. Acum îi vom spune și tâlcuirea înaintea împăratului.
37. Tu, împărate, ești împăratul împăraților, căci Dumnezeul cerurilor ți-a dat împărăție, putere, bogăție și slavă.
38. El ți-a dat în mâini, oriunde locuiesc ei, pe copiii oamenilor, fiarele câmpului și păsările cerului și te-a făcut stăpân peste toate acestea: tu ești capul de aur!

39. După tine se va ridica o altă împărăție, mai neînsemnată decât a ta; apoi o a treia împărăție, care va fi de aramă și care va stăpâni peste tot pământul.
40. Va fi o a patra împărăție, tare ca fierul; după cum fierul sfărâmă și rupe totul, și ea va sfărâma și va rupe totul, ca fierul care face totul bucăți.
41. Și după cum ai văzut picioarele și degetele picioarelor parte de lut de olar și parte de fier, tot așa și împărăția aceasta va fi împărțită; dar va rămâne în ea ceva din tăria fierului, tocmai așa cum ai văzut fierul amestecat cu lutul.
42. Și după cum degetele de la picioare erau parte de fier și parte de lut, tot așa și împărăția aceasta va fi în parte tare și în parte plăpândă.
43. Dacă ai văzut fierul amestecat cu lutul, înseamnă că se vor amesteca prin legături omenești de căsătorie, dar nu vor fi lipiți unul de altul, după cum fierul nu se poate uni cu lutul.
44. Dar în vremea acestor împărați, Dumnezeu cerurilor va ridica o împărăție care nu va fi nimicită niciodată și care nu va trece sub stăpânirea unui alt popor. Ea va sfărâma și va nimici toate acele împărății, și ea însăși va dăinui veșnic.
45. Aceasta înseamnă piatra pe care ai văzut-o dezlipindu-se din munte fără ajutorul vreunei mâini și care a sfărâmat fierul, arama, lutul, argintul și aurul. Dumnezeu cel mare a făcut deci cunoscut împăratului ce are să se întâmple după aceasta. Visul este adevărat, și tâlcuirea lui este temeinică."
46. Atunci împăratul Nebucadnețar a căzut cu fața la pământ și s-a închinat înaintea lui Daniel, și a poruncit să i se aducă jertfe de mâncare și miresme.
47. Împăratul a vorbit lui Daniel și a zis: "Cu adevărat, Dumnezeu vostru este Dumnezeu dumnezeilor și Domnul împăraților, și El descoperă tainele, fiindcă ai putut să descoperi taina aceasta!"
48. Apoi împăratul a înălțat pe Daniel și i-a dat daruri multe și bogate; i-a dat stăpânire peste tot ținutul Babilonului și l-a pus ca cea mai înaltă căpetenie a tuturor înțelepților Babilonului.
49. Daniel a rugat pe împărat să dea grija treburilor ținutului Babilonului în mâna lui Șadrac, Meșac și Abed-Nego. Daniel însă a rămas la curtea împăratului.

- 6. Faptele 11:20-26;** 20. Totuși printre ei au fost câțiva oameni din Cipru și din Cirena care au venit în Antiohia, au vorbit și grecilor și le-au propovăduit Evanghelia Domnului Isus.
21. Mâna Domnului era cu ei, și un mare număr de oameni au crezut și s-au întors la Domnul.
22. Vestea despre ei a ajuns la urechile Bisericii din Ierusalim și au trimis pe Barnaba până la Antiohia.
23. Când a ajuns el și a văzut harul lui Dumnezeu, s-a bucurat și i-a îndemnat pe toți să rămână cu inimă hotărâtă alipiți de Domnul.
24. Căci Barnaba era un om de bine, plin de Duhul Sfânt și de credință. Și destul de mult norod s-a adăugat la Domnul.
25. Barnaba s-a dus apoi la Tars, ca să caute pe Saul;
26. și, când l-a găsit, l-a adus la Antiohia. Un an întreg au luat parte la adunările bisericii și au învățat pe mulți oameni. Pentru întâia dată, ucenicilor li s-a dat numele de creștini în Antiohia.

- Faptele 11:19-26;** 19. Cei ce se împrăstiaseră, din pricina prigonirii întâmplare cu prilejul lui Ștefan, au ajuns până în Fenicia, în Cipru și în Antiohia și propovăduiau Cuvântul numai iudeilor.
20. Totuși printre ei au fost câțiva oameni din Cipru și din Cirena care au venit în Antiohia, au vorbit și grecilor și le-au propovăduit Evanghelia Domnului Isus.
21. Mâna Domnului era cu ei, și un mare număr de oameni au crezut și s-au întors la Domnul.
22. Vestea despre ei a ajuns la urechile Bisericii din Ierusalim și au trimis pe Barnaba până la Antiohia.
23. Când a ajuns el și a văzut harul lui Dumnezeu, s-a bucurat și i-a îndemnat pe toți să rămână cu inimă hotărâtă alipiți de Domnul.
24. Căci Barnaba era un om de bine, plin de Duhul Sfânt și de credință. Și destul de mult norod s-a adăugat la Domnul.
25. Barnaba s-a dus apoi la Tars, ca să caute pe Saul;
26. și, când l-a găsit, l-a adus la Antiohia. Un an întreg au luat parte la adunările bisericii și au învățat pe mulți oameni. Pentru întâia dată, ucenicilor li s-a dat numele de creștini în Antiohia.

Joi, 29 iunie – Conflict în biserică

- 7. Faptele 15:1-5;** 1. Câțiva oameni, veniți din Iudeea, învățau pe frați și ziceau: "Dacă nu sunteți tăiați împrejur după obiceiul lui Moise, nu puteți fi mântuiți."
2. Pavel și Barnaba au avut cu ei un viu schimb de vorbe și păreri deosebite; și frații au hotărât ca Pavel și Barnaba și câțiva dintre ei, să se suie la Ierusalim la apostoli și prezbiteri, ca să-i întrebe asupra acestei neînțelegeri.
3. După ce au fost petrecuți de biserică până afară din cetate, și-au urmat drumul prin Fenicia și Samaria, istorisind întoarcerea Neamurilor la Dumnezeu; și au făcut o mare bucurie tuturor fraților.
4. Când au ajuns la Ierusalim, au fost primiți de biserică, de apostoli și de prezbiteri, și au istorisit tot ce făcuse Dumnezeu prin ei.
5. Atunci unii din partida fariseilor, care crezuseră, s-au ridicat și au zis că Neamurile trebuie să fie tăiate împrejur și să li se ceară să păzească Legea lui Moise.